

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.869 van 17 juni 2002
in de zaak A. 50.858/IX-653.**

In zake : Chek Lam YEUNG,
wonende te HOVE,
Sint Laureysplein 4

tegen :

het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Chek Lam YEUNG op 27 maart 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de hem bij brief van 29 januari 1993 ter kennis gebrachte beslissing van de gemeenschapsminister van Tewerkstelling tot verwerping van zijn beroep tegen de weigering van de toelating om de werknemer Guikang HUANG tewerk te stellen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur J. STEVENS;

Gelet op de beschikking van 22 februari 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij, die tevens het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging bevat, en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 16 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. CROONENBERGHS
die, loco advocaat E. DE BOCK verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van
State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden
samengevat als volgt :

1.1. Op 22 juni 1992 vraagt verzoeker Chek Lam YEUNG aan de
Gemeenschapsminister, bevoegd voor Economie en Werkgelegenheid, de
vergunning om de werknemer HUANG Guikang, van Chinese nationaliteit, tewerk
te stellen in de hoedanigheid van hulpkok in zijn restaurant te Antwerpen.

Bij brief van 4 augustus 1992 wordt aan verzoeker medegedeeld
dat de gevraagde toelating niet wordt verleend om volgende redenen :

- “- immigratiestop (regeringsbeslissing 1/8/1974);
- arbeidskrachten beschikbaar (art. 5 K.B. 6/11/1967);
- de betrokkene is geen onderdaan van een land waarmee België is
verbonden door een overeenkomst of akkoord inzake arbeidskrachten
(art. 6 K.B. 6/11/1967);
- de aanvraag tot tewerkstelling is onvolledig : een medisch attest zoals
voorgeschreven door art. 2 van het K.B. van 6/11/1967 ontbreekt ”;

1.2.1. Verzoeker stelt met een brief van 14 augustus 1992 die ter post
aangetekend verzonden is op 19 augustus 1992, het door artikel 20 van het
koninklijk besluit nr. 34 van 20 juli 1967 betreffende de tewerkstelling van
werknemers van vreemde nationaliteit ingestelde administratief beroep in tegen dat
besluit. Hij vraagt de minister rekening te houden met “de bijzondere economische
toestand” en ook met de grote moeilijkheden om op de Belgische arbeidsmarkt een
ervaren en betrouwbare werkkraft voor zijn Chinese keuken te vinden. Hij stelt ook
dat zijn werknemer “levensbelangrijk (is) voor de toekomst van (zijn)
onderneming”. Het beroepsschrift is voort niet nader gemotiveerd en er worden ook
geen bewijsstukken van de ingenomen stellingen overgelegd.

De verwerende partij vraagt op 1 september 1992 aan de VDAB
te Brussel om een onderzoek over de vraag of er binnen redelijke termijn op de

Belgische arbeidsmarkt een geschikte werkkraft kan gevonden worden, desnoods na een aangepaste versnelde beroepsopleiding. De VDAB adviseert op 30 september 1992 ongunstig omdat er “voldoende kandidaten ingeschreven (zijn) die mits IBO-opleiding de functie van hulpkok kunnen uitoefenen”.

1.2.2. In een nota van 16 oktober 1992 brengt de administratie verslag uit over het onderzoek van het beroep. Daar wordt vastgesteld dat het beroep “buiten de voorgeschreven termijn” is ingediend zodat het onontvankelijk is. Voor het geval de minister het beroep, dat vijf dagen te laat is ingediend, toch ontvankelijk zou verklaren, wordt de grond van de zaak op volgende wijze besproken :

“(…)

3. Uit het aanvraagformulier (stuk 5) blijkt dat betrokkene in Antwerpen verblijft. Uit ditzelfde formulier blijkt echter dat betrokkene niet beschikt over een verblijfsvergunning.
4. De eerste reden tot weigering (immigratiestop) blijft van toepassing.
5. De V.D.A.B. adviseert de aanvraag tot tewerkstelling ongunstig (stuk 10).
Uit zijn onderzoek blijkt dat er voldoende kandidaten ingeschreven zijn die mits een individuele beroepsopleiding de functie van hulp-kok kunnen uitoefenen. De tweede reden tot weigering blijft van toepassing.
6. België is niet verbonden door een akkoord of overeenkomst inzake vreemde arbeidskrachten met China (A.R. pag. 9, voetnoot 1). De derde reden tot weigering blijft van toepassing.
7. Een conform medisch getuigschrift werd nog steeds niet aan de Administratie bezorgd.
De vierde reden tot weigering blijft van toepassing.
8. Eventuele economische elementen kunnen opgevangen worden door de tewerkstelling van een bij de V.D.A.B. ingeschreven werkzoekende”.

Er wordt besloten :

“Het beroep is niet ontvankelijk (5 dagen te laat aangetekend). Mocht de Gemeenschapsminister dit beroep ontvankelijk verklaren, dan is het principieel ongegrond, en stelt de Administratie voor om de gevraagde arbeidsvergunning en arbeidskaart B niet toe te kennen”.

Op 12 januari 1993 ondertekent de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden de in fine van de nota neergeschreven beslissing: “De arbeidskaart wordt niet toegekend”.

1.3. Met een gestandaardiseerde brief van 28 januari wordt aan verzoeker medegedeeld dat zijn beroep verworpen werd omdat de Vlaamse Gemeenschapsminister voor Werkgelegenheid “de door (hem) ingeroepen motieven

heeft onderzocht en geen enkele reden heeft gevonden die een wijziging van de genomen beslissing zou kunnen rechtvaardigen”.

Verzoeker vraagt thans de vernietiging van de hem aldus ter kennis gebrachte beslissing;

2.1. Overwegende dat het door de auditeur-generaal aangestelde lid van het auditoraat in zijn verslag over de zaak ambtshalve heeft vastgesteld dat verzoeker op 19 augustus 1992 beroep heeft ingesteld tegen de hem bij brief van 4 augustus 1992 ter kennis gebrachte beslissing, dit is buiten de termijn van tien dagen vastgesteld in artikel 20 van het koninklijk besluit nr. 34 betreffende de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit, zodat het annulatieberoep onontvankelijk ingediend is;

2.2. Overwegende dat verzoeker daar in zijn laatste memorie op antwoordt dat de administratie de minister gewezen had op de laattijdigheid van het beroep, maar dat de minister, doordat hij zich over de grond van de zaak heeft uitgesproken, die suggestie niet gevolgd, wat betekent dat de georganiseerde beroepsprocedure “wel degelijk werd uitgeput”;

2.3.1. Overwegende dat de artikelen 18, 20 en 21 van het koninklijk besluit nr. 34 van 20 juli 1967 betreffende de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit luiden als volgt :

- artikel 18:

“De (...) werkgever, wiens aanvraag om een arbeidsvergunning wordt verworpen, kunnen in beroep gaan bij de Minister tot wiens bevoegdheid de tewerkstelling behoort.”

- artikel 20:

“Het beroep wordt ingesteld binnen tien dagen na afzending van de aangetekende brief waarbij de beslissing tot weigering wordt betekend, in de gevallen bedoeld bij artikel 18 (...).”

- artikel 21:

“Het beroep wordt ingesteld bij ter post aangetekende brief. Het moet gemotiveerd zijn en opgesteld in het Frans, het Nederlands of het Duits.”;

2.3.2. Overwegende dat verzoeker niet betwist dat, zoals in de nota van de administratie van 16 oktober 1992 is uiteengezet, de brief van 4 augustus 1992

dezelfde dag aangetekend naar hem verzonden is; dat, overeenkomstig artikel 20 van het koninklijk besluit nr. 34, de beroepstermijn berekend wordt vanaf de verzending (“l’expédition”) van de weigeringsbeslissing; dat, aangezien het beroep slechts op 19 juli 1992 ingediend is, het laattijdig was; dat, aangezien de procedureregels die inzake georganiseerde administratieve beroepen gelden de openbare orde raken, de verwerende partij aan de laattijdigheid van het beroep niet mocht voorbijgaan om het beroep toch ten gronde te behandelen;

2.3.3. Overwegende dat, door het niet correct volgen van de voorgeschreven rechtsgang, verzoeker zich zelf het recht heeft ontzegd bij de Raad van State beroep in te stellen tegen de beslissing ten gronde die nadien genomen is; dat het beroep onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeventien juni 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.